

Prosjak.

„Skorjice košček
Mi podarite,
Lačen želodček
Mi pomirite!“

Prosil je revež
Dobre vaščane;
Vsi so mu dali
Posteljo, hrane.

Vse vam poplačal
Bog bo obilo,
Žitno bo polje
Bolje rodilo.“

Drugo je jutro
Solzo utrnil;
Z doma odšel je
Več se ni vrnil.

Gradiški.

Medved pleše.

Hoja, hoja, na motvozu
Medved pleše v kolobar,
Težko se vrti okoli,
Pa priganja ga Bolgar.

Hoja, hoja, kosmatinec,
Slaba se ti zdaj godi,
Hej, vsa deca se ti smeje,
Kdo se danes te boji?

Hoja, hoja, ali v lesu
Tam je medved gospodar —
Kdor se mu preblizu upa,
Stare mu čeljusti par.

Tatjan.

Tepka.

Pridi, kmalu, pridi,
Oj jesen vesela,
Da bo hruška naša,
Naša tepka zrela!

V prešo mehke hruške
Oče bodo djali,
Mi pa krepko, urno
Bomo pomagali.

Oj, to sladek mošt bo
Tekel ven v posode,
Vsak ga rad bo srkal,
Vsak vesel ga bode.

Gradiški.

